

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-
teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod det-
te forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 213:

*Forslag til lov om ændring af forskellige skat-
telove. (Acontoskat for selskaber m.v.).*

Af skatteministeren (Thor Pedersen, fg.).
(Fremsat 29/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, vi nu tager fat på at behan-
de, er et led i aftalen om finansloven for 1992
vedrørende en effektiviseret restanceinndrivelse.
I virkeligheden kan man sige, at dette lov-
forslag måske burde have været behandlet før
det, vi netop har afsluttet behandlingen af,
men sådan har man altså ikke valgt at priorite-
re behandlingen af sagerne her i Folketinget.
Og det lykkedes da også at komme igennem
den anden førstebehandling, selv om vi ikke
havde behandlet dette lovforslag.

Indholdet i denne lovgivning er at lade sel-
skaber og tilsvarende strukturer betale en
acontoskat og nedsætte skatten med den rente-
gevinst, der følger af fremrykningen af beta-
lingstidspunktet for selskabsskatten. Rentege-
vinsten er sat til 11,34 pct. for en fremrykning
fra 1. november i gennemsnit til 1. juli året ef-
ter, og herved bliver det muligt at sænke sel-
skabsskatten fra de 38 pct. til de 34, vi også
hørte om under den forrige sag, vi behandlede
her i Tinget.

Vi kan fra Socialdemokratiets side støtte for-
slaget. Vi er inde i en samtidighedsskat; det er
et led i de forslag, vi bragte på bordet under
finanslovforhandlingerne om at forbedre ind-
drivelsen af restancer – her begrænse, at der
opstår restancer – sådan at det meget store be-
løb, det offentlige har udestående, kan betales
tidligere og forhåbentlig også i større omfang,

end vi ellers har oplevet. Det er glædeligt, at
regeringen har taget det til sig, at det blev posi-
tivt modtaget under finanslovforhandlingerne.

Hvad dette lovforslag angår, vil vi se nærme-
re på en række af overgangsordningerne. Der
er elementer i det, der måske kan forekomme
lidt uklare, og der er en række bestemmelser,
der kan være meget god grund til at overveje
nærmere, f.eks. om det er rimeligt, at man kun
skal betale en acontoskat på 50 pct. af det, der
er indbetalt de foregående tre år i selskabsskat.

Al den slags vil vi se på under udvalgsbe-
handlingen, men over for intentionerne i lov-
forslaget, der jo som sagt er affødt af vores eget
forslag under finanslovforhandlingerne, er vi
meget positivt indstillet.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er dette forslag jo
et led i finanslovaftalen for 1992, og jeg skal
ikke her gennemgå det nærmere i detaljer og
kan i øvrigt henviser til de generelle bemærk-
ninger, jeg gjorde under behandlingen af lov-
forslag nr. L 170. Det, der er tale om her, er jo
en acontoskatteordning, og vi er særdeles til-
fredse med, at det er en frivillig ordning for
allerede etablerede selskaber, og kan altså
også give tilslutning til det obligatoriske, der lig-
ger i forslaget for selskaber, som etablerer sig
nu og fremover.

Vi føler også, at det, der lægges op til i for-
slaget om den midlertidige ordning for 1992, er
glimrende, selv om der sikkert i mange selska-
ber vil blive gjort overvejelser med baggrund i,
at når man vælger acontoskatteordningen i
1992, er man forpligtet til at benytte ordningen
fremover.

Vi er også fra konservativ side optimistiske
med hensyn til det skøn, der foreligger over
fremrykningen af skattebetalingen fra 1993 til
1992, idet vi tror, at det let kan blive større – 4
pct. skattebesparelse er trods alt en besparelse,
man vil regne med i mange virksomheder.

Alt i alt kan vi støtte lovforslaget, og jeg skal
anbefale det til en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg kan gøre det kort. Lovforslagets hoved-
formål, at effektivisere restanceinndrivelse –
eller det er vel mere korrekt at sige at undgå
restancers opståen – kan vi helt tilslutte os i
Venstre. Samtidig sker der jo nemlig en ned-
sættelse af selskabsskatten til 34 pct.

[Svend Aage Jensby]

Når vi ikke har næret betænkeligheder ved at gå ind for forslaget, hænger det endvidere sammen med følgende: Ordningen er obligatorisk alene for de selskaber, hvis første indkomstår begynder på datoen for lovforslagets fremsættelse, og der er altså ikke nogen tilbagevirkende effekt i det. Nye selskaber opfanges af ordningen. Acontoskatten på 50 pct. synes vi er rimelig, når man ser, at det er et tal, der skal tages af gennemsnittet af de sidste tre års indkomstskat, så det giver et rimelig sikkert grundlag for at fastsætte acontoskattens størrelse, og der foreslås en rimelig godtgørelse for meget betalt skat og et passende tillæg for lidt betalt acontoskat. Endelig er der åbnet for nogle muligheder for særordninger, hvis det viser sig, at der er behov for det.

Jeg er enig med hr. Klaus Hækkerup i, at vi bør diskutere overgangsbestemmelserne, for de kan godt umiddelbart forekomme lidt vanskeligt overskuelige, men bortset fra det kan vi helt støtte forslaget.

Jes Lunde (SF):

Dette forslag lyder jo meget besnærende. Hvorfor have en skat på 38 pct., som man først skal betale efter et stykke tid, hvis det reelt svarer til 34 pct.? Så kan vi da lige så godt nedsætte procenten, og så ser det meget bedre ud, når udlændinge skal lave sammenligninger, når de skal tage stilling til, hvor de skal investere, osv. Det lyder jo meget besnærende og i princippet logisk. Problemet er bare, at det ikke går op: Der er underskud i de regnestykker, man kan lave på det.

Hvis en virksomhed skal betale skat af en indkomst på 100.000 kr. i 1992, skulle den have betalt 38.000 kr. i skat den 20. november 1993. Nu kan den i stedet betale 34.000 kr. pr. 31. december 1992. Hvis vi regner lidt på, hvilken renteudgift det vil give virksomheden at låne disse 34.000 kr. i perioden frem til det tidspunkt, hvor den skulle have betalt, kommer vi frem til en renteudgift på omkring 3.000 kr. – fradragsberettiget selvfølgelig, så det reelt er et par tusinde kroner – og summa summarum får vi et regnestykke, hvor det, den nu betaler ved at betale de 34.000 kr. plus en renteudgift af at skulle betale det på et tidligere tidspunkt, er 36.000 kr. i stedet for 38.000 kr.

Det, der altså er plads til efter denne logik, er en nedsættelse af skatteprocenten til 36 for

indkomståret 1992 og ikke 34. Når vi når frem til 1993, er regnestykket en smule anderledes: Der er der plads til en nedsættelse af skatteprocenten fra 38 til 36,8.

Jeg synes, Skatteudvalget bør studere denne lovgivning meget grundigt, for der er fup i det. Der er tale om, at staten taber penge på det. Man nedsætter selskabsskatten klart mere, end der er råd til, når man tager hensyn til den logik, der er tilsigtet med lovforslaget. Det synes vi er for galt. Vi synes ikke, der er råd til at give skattelettelse til selskaberne i øjeblikket; hvis vi overhovedet skal beskæftige os med skatteomlægninger, er det ikke her, vi skal starte.

Her er et område, hvor skattebetalingen er faldet meget markant i de senere år. For dem, der er under virksomhedsordningen, er det jo helt oppe fra 73-74 pct. og ned til 34 pct. i løbet af forholdsvis få år, der er sket i skattelempelse, samtidig med at vi har en meget voldsom beskatning af de laveste indkomster i Danmark – en beskatning, der er klart over, hvad man foretager i landene omkring os. For SF at se var det hos de laveste indkomster, man skulle se sig om efter mulighed for at lempe skatterne, og ikke disse erhvervsskatter, som er blevet lempet meget kraftigt i forvejen.

Vi kan altså ikke støtte lovforslaget. Vi tror, det giver staten et betydeligt provenutab.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

For at hr. Jes Lundes udsagn ikke skal stå uimodsagt, vil jeg bare lige sige, at det, som vi har givet tilslutning til efter saglige beregninger, er, at vi holder en uændret skat, når vi tager hensyn til likviditetstab, ved, at vi får en samtidighedsskat. Derfor synes jeg ikke, vi her skal bevæge os ud i en stor diskussion om teknik, men at vi skal foretage en helt nøgtern vurdering af det under udvalgsarbejdet. Jeg føler mig meget overbevist om, at hr. Jes Lunde, når vi kommer frem til andenbehandlingen, vil erkende, at han har uret, og derfor kan vi alle sammen glæde os til, at vi kommer til det punkt.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Bortset fra, at jeg er helt enig med hr. Stavad, vil jeg da også bemærke, at vi selvfølgelig

[Klaus Hækkerup]

i princippet muligvis godt kan tilslutte os hr. Jes Lundes bemærkninger om, at det er andre skatter, man burde have lettet. Men jeg vil dog sige, at det, der er tale om her, er en fremrykket betaling med henblik på at nedbringe restancerne og altså ikke en skattelettelse.

Lad mig minde om, at vi sidste år fik selskabsskatter ind på 12 mia. kr., og at de udestående restancer, vi har på selskabsskatter, er ca. 2 mia. kr. Det siger jo noget om, hvilken størrelsesorden vi egentlig taler om her, og hvor meget der er at tjene ind, hvis vi kan få fremrykket indbetalingen.

I øvrigt er det rigtigt, at forrentningen i overgangsordningen er rimelig høj, men det er selvfølgelig også for at få så mange som muligt med på acontoordningen.

Lad mig i øvrigt sige – nej, det skal jeg måske ikke sige noget om nu – hvordan vi engang vil gøre, når acontoordningen er ved at være næsten gennemført for samtlige selskaber, men det kan man jo gætte sig til.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er da glad for at få at vide, at Socialdemokratiets tilslutning til denne lovgivning er betinget af, at der ikke er noget provenutab, og at der er et uændret beskatningsniveau for selskaberne, når man ser på likviditetsfordelen. Det synes jeg er godt, for det betyder for mig at se, at dette lovforslag må ændres. Jeg kan ikke se, at der kan komme en sammenhæng i det. Den førtidige indbetaling, man foretager, skal forrentes med en procent, der ligger betydeligt over de renter, virksomhederne faktisk betaler, for at man kan få regnestykket til at gå op.

Hvis man forestiller sig en rente på omkring 10 pct., som vel er det realistiske for en erhvervs-kassekredit, og tager højde for, at renteudgifter er fradragsberettigede i det efterfølgende skatteår, kan man altså ikke få plads til at nedsætte skatteprocenten så meget, som der er lagt op til i forslaget.

Ole Donner (FP):

Skatteministerens forslag om en acontoskat for selskaber sælges under falsk varebetegnelse, så vidt jeg kan se, for man kommer kun ned på de 34 pct., hvis man vælger en acontoskat. Jeg er egentlig meget enig i de betragtninger, hr. Jes Lunde kom med, hvor han gav det eks-

empel, at en virksomhed skulle ud at låne penge. Men hvad nu, hvis den var så formastelig, at den havde pengene i kassen? Så ville den måske nok kunne overveje at placere dem til en højere rente og så alligevel få fordel af fortsat at betale de 38 pct. i skat. Men det må vi jo se nærmere på i udvalget.

Men jeg er meget glad for hr. Klaus Hækkerups klare tilkendegivelse af, at der her ikke er tale om en skattelettelse, men at det drejer sig om, at man skal have en mere effektiv restanceinddrivelse. Det understreger sådan set også det, jeg indledte med at sige, nemlig at man, så vidt jeg kan se, sælger det under en falsk varebetegnelse.

Fremskridtspartiet er positivt over for indførelsen af en acontoskatteordning for selskaber, hvis den medfører, at selskaberne slipper billigere i skat. Vi er ikke helt enige i ministerens formulering af de forskellige paragraffer og mener, at ordningen kunne have været gennemført på en lettere måde, men det er også noget, vi må drøfte, når sagen kommer i Skatteudvalget.

Lovforslag nr. L 213 giver, så vidt jeg kan se, kun regler for selskaber, foreninger m.v., men ikke for erhvervsdrivende fonde. Jeg skal derfor spørge ministeren, om ministeren har tanker om, at de bestemmelser, vi behandler her, også kommer til at omfatte erhvervsdrivende fonde. Men vi vil altså gerne se på problemerne i Skatteudvalget.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Ole Donner siger, at vi markedsfører dette lovforslag her under en falsk varebetegnelse. Dertil vil jeg gerne sige, at det, der er tale om, er, at vi ændrer indbetalingsfristerne – fremrykker indbetalingen – og dermed, fordi staten får en forrentning af de penge, den får ind, får mulighed for at sænke selskabsskatten. Det er da ikke nogen falsk varebetegnelse. Hvis det var det, ville det også have været en falsk varebetegnelse, når Fremskridtspartiet tidligere har sagt, at Danmark har et urimeligt højt selskabsskattetryk, og har sammenlignet med udlandet uden at korrigere disse sammenligninger for den lange kredittid, vi giver ved indbetalingen af selskabsskat i Danmark. Så i virkeligheden er det vel Fremskridtspartiet, der har argumenteret med falske varebetegnelser her, og det er det, der nu er blevet afklædt.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg er selvfølgelig helt uenig i hr. Klaus Hækkerups kommentar. Det, jeg sagde, var alene, at hr. Klaus Hækkerup gjorde klart, at det primære for Socialdemokratiets vedkommende ikke var, at man nu kom ned på 34 pct. i stedet for 38 pct., men at man fik pengene hurtigere ind, og det er selvfølgelig et synspunkt, man har lov til at have. Jeg mener heller ikke, jeg sagde – det var i hvert fald ikke ment sådan – at det var Socialdemokratiet, der stod fadder til at sælge lovforslaget under en falsk varebetegnelse. Jeg mente bare, at det ville være en falsk varebetegnelse, hvis man kørte mest på, at det var skattnedsættelsen, det drejede sig om.

Niels Helveg Petersen (RV):

Også dette lovforslag er jo et led i finanslov-aftalerne, og jeg kan på Det Radikale Venstres vegne tilsige støtte til lovforslaget, som jo tjener vældig fornuftige formål, nemlig både at modvirke restancerne – hvad jeg synes er et i enhver henseende godt formål – og at nedsætte den nominelle beskatningsprocent for selskaberne. Også det mener jeg flugter godt med de bestræbelser, vi må udfolde i de kommende år for at bringe vores beskatning af kapitalindkomster bedre på linje med udlandets. Jeg forudser, at det største problem, Danmark får ved tilpasningen af sit skattesystem til udlandets, netop bliver spørgsmålet om beskatning af kapitalindkomst. Også på dette punkt tager vi derfor et skridt i den rigtige retning med dette lovforslag.

Fru Bente Juncker fra CD har bedt mig om at meddele, at også CD støtter forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er vel næppe den store overraskelse, at Kristeligt Folkeparti også støtter dette lovforslag. Det er jo et led i finanslovaftalen, men indholdet er også sagligt, rigtigt og klogt. At få inddrevet flere restancer og samtidig få sat marginals-katten for selskaberne ned er da en god kombination af foretagelse samtidig. Det kan jeg kun sige at vi støtter.

I øvrigt vil jeg lige tillade mig at gøre opmærksom på – da jeg skal til et møde om oplysningskampagnen forud for EF-afstemnin-

gen – at vi også kan støtte det forslag, der skal behandles under det næste punkt på dagsordenen, nemlig lovforslag nr. L 204.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Dette lovforslag indebærer, at der fra og med 1993 indføres en acontoskatteordning – man kunne også sige en slags kildeskat – for selskaber.

Det er vigtigt at understrege, at denne aconto- eller kildeskatteordning er frivillig for eksisterende selskaber, og det vil sige selskaber, der har påbegyndt deres indkomstår 1992 før den 29. januar i år, mens den er obligatorisk for nye selskaber, og det vil sige selskaber, der påbegynder deres første indkomstår den 29. januar 1992 eller senere.

Det er hovedtrækkene i den permanente ordning. Så er der i forslaget lavet en særlig 1992-ordning. Når der for indkomståret 1992 gælder en midlertidig ordning, er det begrundet i, at det ikke er administrativt muligt allerede med virkning for dette år at etablere en egentlig kildeskatteordning for selskaber. Også her er det vigtigt at understrege, at 1992-ordningen er frivillig. Den går ud på, at skatteprocenten for skat for indkomståret 1992, som bliver indbetalt senest den 31. december i år, nedsættes til 34. Selskaberne får altså her valgfrihed mellem at indbetale skatten i år og at følge det normale mønster, nemlig at indbetale skatten senest den 20. november næste år. Det er frivilligt, men belønningen for at betale skatten ind i år er, at det så sker til en selskabsskat på kun 34 pct. Det er altså ikke samme system i 1992 som i den permanente ordning fra 1993.

Baggrunden for dette lovforslag er de mange bestræbelser for at effektivisere restanceinddrivelsen, eller jeg burde måske rettere sige bestræbelserne for at forebygge, at restancer opstår, for et af de bedste midler til at forebygge, at restancer opstår, er i virkeligheden at afkorte kredittiderne. Men for at undgå, at det belaster erhvervslivet omkostningsmæssigt, er det foreslået, at modstykket til den kortere kredittd for skatten er en lavere skatteprocent.

Fordelen ved dette system er for statens vedkommende, at skatten altså bliver betalt løbende i indkomståret frem for først den 20. november i året efter indkomståret. For selskaberne vil det selvfølgelig afhænge af det enkelte selskabs forhold, hvorledes systemet vil vir-

[Skatteministeren]

ke. Det er også derfor, det er gjort frivilligt for eksisterende selskaber at gå over til acontoordningen. For nogle selskaber kan det faktisk være en fordel at gå over til løbende skattebetalinger frem for det nuværende system, og de vil selvfølgelig vælge det og så få en lavere skatteprocent på 34. Men hvis et eksisterende selskab føler, at der er størst fordel ved at køre videre med det nugældende system, kan selskabet altså gøre det.

Hr. Jes Lunde var jo en del inde på spørgsmålet om provenu i forbindelse med dette forslag, og hr. Jes Lunde rejste også spørgsmålet om den forrentning, selskaberne har ved at vælge den ene eller den anden ordning.

Jeg vil gerne kraftigt bekræfte det, som både hr. Stavad og hr. Klaus Hækkerup har været inde på, nemlig at sigtet med forslaget om at sænke selskabsskatteprocenten til 34 har været så nøje som overhovedet muligt at sikre provenuneutralitet ved dette forslag. Det er klart, at der umiddelbart opstår et provenutab for statskassen som følge af nedsættelsen af selskabsskattesatsen til 34 pct., men det bliver jo opvejet af den rentegevinst, der for staten følger af fremrykningen af tidspunktet for betaling af selskabsskatterne. Der sker – og det er der også åbent gjort rede for i forslaget – en række forskydninger af betalingerne mellem de forskellige finansår, og det kan selvfølgelig være det, der giver hr. Jes Lunde anledning til at stille sine spørgsmål, og det synes jeg bestemt vi skal dyrke yderligere under udvalgsarbejdet, men jeg tror ligesom hr. Stavad, at hr. Jes Lunde vil blive helt overbevist om, at dette forslag meget tæt rammer provenuneutralitet for statskassens vedkommende.

Man kan selvfølgelig sætte sig ned og begynde at studere de rentesatser, der er indeholdt i forslaget. Acontoselskabsskatten indebærer, at selskaberne opnår forskellige effektive renter af den fremrykkede skattebetaling med en sats på 34 pct., idet alternativet er betaling til en sats på 38 pct. den 20. november året efter indkomståret. Hvert enkelt selskab kan selvfølgelig sætte sig ned og lave en kalkule af, hvad den effektive forrentning er ved at nøjes med en selskabsskat på 34 pct. og så betale ind løbende, henholdsvis at skulle betale 38 pct. og så vente med betalingen.

Det kan vi også dyrke yderligere under udvalgsarbejdet, idet det vil føre for vidt at kom-

me ind på alle disse rentesatser her under en førstebehandling. Jeg vil om det bare sige, at vi også her har prøvet så tæt som muligt i den permanente ordning at nå frem til en effektiv rentesats for virksomhederne, der svarer til den normale markedsrente for virksomhederne. For virksomhedernes alternativ er jo hele tiden at gå på lånemarkedet og skaffe sig likviditeten derfra frem for via skattebetalingerne, og det er derfor, vi skal skele til, hvad markedsrenten er. Det må altid blive et gennemsnit, men vi har prøvet at ramme det så præcist som muligt i den permanente ordning.

Jeg vil selvfølgelig medgive, at for så vidt angår den midlertidige ordning i 1992 har vi været lidt rundhåndede. Der har vi sikret virksomhederne en ret pæn forrentning, men jeg kan sige til hr. Jes Lunde, at det slet ikke var utilsigtet, men tværtimod for at gøre det attraktivt for så mange selskaber som overhovedet muligt at tilmelde sig acontoskatteordningen i 1992, for så skal de nemlig blive der altid. Derfor tror jeg også, hr. Jes Lunde under udvalgsarbejdet vil erkende, at den gulerod også vil blive en vældig god forretning i 1992.

Jeg ser frem til at dyrke disse emner under udvalgsarbejdet og siger i øvrigt tak for den brede tilslutning, der har været til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og kildeskatteloven. (Studierejselegater).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 23/1 92).